

ÒPERA POPULAR DE
BARCELONA
TEMPORADA 2024-2025

Carmen

Georges Bizet

un espectacle de Jaume Villanueva

Dissabte 21 de juny de 2025 - 20:00h-22:25h

Òpera en quatre actes

I Acte: 43 min. / II Acte: 37 min. / 15 min. descans / III Acte: 34 min. / IV Acte: 16 min.

ÍNDEX

Aquesta és la setena representació de Carmen d'Òpera Popular de Barcelona al Palau de la Música Catalana.
Estrena: 22 de juliol de 2023

<u>PRESENTACIÓ</u>	3
<u>FITXA ARTÍSTICA</u>	4
<u>SINOPSI DE L'ARGUMENT ORIGINAL</u>	8
<u>ACTE I</u>	9
<u>ACTE II</u>	11
<u>ACTE III</u>	12
<u>ACTE IV</u>	13
<u>NOTES DEL DIRECTOR</u>	14
<u>CURRÍCULUMS</u>	16
<u>ESPECTACLES D'ÒPERA POPULAR DE BARCELONA</u>	34
<u>SEGUEIX-NOS</u>	35

PRESENTACIÓ

Una Carmen de Barcelona

La nostra Carmen vol ser la crònica d'un homicidi, de l'assassinat violent d'una dona.

Robada a la imatgeria de Luís Buñuel, la mise-en escène es nodreix del xerès agre dels tablaos de les Rambles i de la fragància de taronges i de mar que té el regust amarg de l'absenta dels prostíbuls de Barcelona.

Barcelona als anys seixanta era port de contraban i d'esclaus d'una misèria secular més intensa encara durant la dictadura del general Franco. Segons el règim del dictador celebraven els vint-i-cinc anys de pau sota un estat totalitari que es va mantenir fins a la seva mort.

Carmen cobejosa, intel·ligent i lliure paga el preu més alt, com una Verge perfumada.

INTÉRPRETS

Música de **Georges Bizet**
Llibret de **Ludovic Halevy** i **Henri Meilhac**

Orquestra de Cambra Terrassa 48

dirigida per **Xavier Puig**

Concertino **Quim Térmens**

Director del coro **Pablo Morales**

Mestres repetidors Juli Rodríguez, Miquel Villalba

Director d'escena **Jaume Villanueva**

coreografia **Kevin Donaire**

coreografia inspirada en l'univers flamenc de

Eli Ayala i Nacho Blanco

Disseny de vestuari **Montse Miralles**

Vestit de núvia de Carmen **Mar Rodríguez Atelier**

Vestuari i utileria **Anaïs Roca**

Il·luminació **Claudi Palomino**

Caracterització **Laura Liñán, Mary Cortés**

Regidoria **Álvaro Durán, Dídac Navarro**

Directora de producció **Marina Negre**

Luminotècnia **IMESDE**

Vestuari i atrezzo **RafatóTeatre**

Traductor **Jordi Monfort**

Audiovisuals **Foccos, MIC grup**

Fotografia **Cristina Forés**

Una producció de **Jeloudoli**

amb el suport de:

 Institut Català de les
Empreses Culturals

 Generalitat
de Catalunya

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cul

Repartiment

Carmen **Caitlin Redding**
Don José **Arturo Garraldón**
Escamillo **Joan Garcia Gomà**
Micaela **Mireia Dolç**
Remendado **Adrià Mas**
Dancaire **Jordi Ferrer**
Frasquita **Alba Martinez Nieto**
Mercedes **Maria Jurado**
Zúñiga **Danil Sayfullin**
Morales **Alejandro Chelet**

Cor

Sopranos

Marie Laurie Butty
Leyna Díaz
Sara García
Victorina Pérez
Ana Yanini

Mezzosopranos

Edith López
Marta Mateu
Grissel Ruiz
Nadia Ruseva
Gabriela Shurrer

Tenors

Jaume Fonollà
José Luis González
Josep Perea
Albert Valero
Eduardo Vargas

Baixos

Raúl Blangino
Germán Casetti
Alejandro Chelet
Carles Salmons
Jordi Garcia

Ballet

Guillem Calderón
Izan Campos
Dolça Gallego
Alejandro Luque
Daniela Martín
Alex Vizuete

Asesors taurins

Alfonso Casanova
Hugo Casanova

Capotes

Capotes y muletas Maria José

Amb la col·laboració de

Conservator Professional de Dansa -
Institut del Teatre Tablao Flamenc de Carmen

La traviata, una creació filharmònica de

ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

Administradora artística

Cristina Raventós

Direcció artística

Eric Varas

Josep Miquel Mindán

Xavier Puig

Quim Termens

Jaume Villanueva

Patrons fundadors honoraris

Josep Arias Velasco, Jordi Ribera Bergós

Figuració infantil

Maria Capell
Berta García
Eyli Quintas
Thiago Sánchez
Vega Sánchez

Figuració

Blai Carandell
Nacho Diez
Albano García
Elisabet Jutglar
Rosa Maria Orriols
Paco Pons
Mar Rodríguez
Carles Salas
Alexandra Sineva
Amparo Sota
Alex Valls
Belén Villarrubia

Orquestra:

Violins 1

Quim Térmens
Pere Bartolomé
Aleksandra Ivanovski
Ariadna Torner
Hurbert Rovira

Violins 2

Sara Balasch
Eduardo Moya
Laura Marín
Núria Messalles

Violes

Félix Gallego
Arabela Fernández

Chelos

Núria Galvany
Manuel Martínez del Fresno

Contrabaix

Sebastien Forest

Flauta

Bernat Castillejo

Flauta + Piccolo

Mirjam Plas

Oboè 1

Enrique Tudela

Oboè 2

Núria Moreno

Clarinet 1

Carlos Pertegaz

Clarinet 2

Antoni Roca

Fagot 1

Dani Gálvez

Fagot 2

Maria Crisol

Trompeta 1

Aleix Baiget

Trompeta 2

Marc Monzonis

Tuba 1

Pau Valls

Tuba 2

Joan Camps

Trombó

Jordi Giménez

Percussió de timbals

Marc Casas
Dani Guisat

SINOPSI DE L'ARGUMENT ORIGINAL

Carmen es desenvolupa a Sevilla.

La història gira entorn de Carmen, una bella i seductora gitana que treballa en una fàbrica de tabac.

Carmen captiva a tots els homes al seu al voltant, inclòs el soldat Don José, qui s'enamora bojament d'ella i abandona a la seva promesa, Micaela.

Dancaire i Remendado són dos contrabandistes i amics de Carmen. Ells planegen les seves activitats il·legals i recluten a Don José per a unir-se a la seva banda.

La relació entre Carmen i Don José es torna cada cop més complicada.

Mentre Carmen vol viure l'amor amb Escamillo, Don José cau en la desesperació i la gelosia. Frasquita i Mercedes, amigues pròximes de Carmen, es preocupen per la seva seguretat i tracten d'advertir-la sobre les conseqüències de les seves accions. No obstant això, Carmen és fidel al seu desig de viure lliurement i seguir el seu propi camí.

Al llarg de l'òpera, Micaela intenta rescatar a Don José dels encants de Carmen i portar-lo de retorn a la seva vida anterior. Don José, turmentat per la gelosia, l'obsessió i la seva incapacitat per a controlar a Carmen, finalment es veu consumit per la ira i la desesperació.

En un moment de fúria, Don José apunyala a Carmen fins a la mort.

ARGUMENT DE LA NOSTRA VERSIÓ

Lloc d'acció: Barcelona, el Raval i les muntanyes de la rodalia.

Època: Anys 60

ACTE I

Les Rambles de la ciutat de Barcelona, entre la fàbrica de Tabacs de Filipines i la comissaria de la guàrdia civil.

Micaela busca al sergent don José, en el destacament existent a la plaça. Informada pel caporal Morales i els seus guàrdies que don José vindrà amb el grup que els ha de rellevar, decideix tornar més tard per trobar-se amb el seu paísà. Tot just ha abandonat la plaça quan es produeix el relleu per un destacament capitanejat per Zúñiga, amb el qual ve don José mentre hi ha una desfilada de xiquets que canten alegrement.

Don José és informat de l'arribada de Micaela i espera la visita de la jove que segurament porta notícies de la seva mare, però Zúñiga li demana detalls d'altres dones molt diferents. Allà, a la fàbrica de tabacs, no és on treballen les volubles cigarreres conegudes per tota la ciutat? José ho confirma complaent, al capità que presta serveis aquí per primera vegada. Llavors sona la campana de la fàbrica per al descans en el treball i amb les altres cigarreres, surt Carmen, la més bella i desenvolta de totes, a qui tants homes cortejen i que entona una cançó popular d'amor gitano clavant els seus ulls en don José, l'únic que no es preocupa per ella, l'únic en qui -avui- ha posat les seves mirades. Quan el descans a la fàbrica ha acabat i les altres joves han tornat a la feina, passa Carmen molt a prop de la fàbrica i llença una flor al sergent i desapareix. José s'ha aixecat i observa la flor i segueix amb la mirada la dona. Micaela s'acosta, portant-li una carta, diners i un petó de part de la seva mare. Don José és feliç, perquè algun dia Micaela serà la seva esposa.

Encara no s'ha acomiadat de la seva amiga d'infància, s'escolta un gran enrenou procedent de la fàbrica. Les dones es precipiten cap al capità Zúñiga explicant amb crits entretallats que Carmen, en una baralla, ha esgrimit un ganivet i ha ferit una altra treballadora, pel que Zúñiga envia José a la fàbrica per detenir a Carmen. Mentre al lloc de guàrdia, el capità escriu l'ordre de detenció amb què José portarà a Carmen a la presó, ella aconsegueix conquerir al jove sergent amb les seves arts de seducció, i ell accedeix a deixar-la escapar, quan sota la seva custòdia serà conduïda a la presó, i així ella li promet donar-li com a recompensa el seu amor, per la qual cosa ella el cita a la nit a la taverna de Lillas Pastia, prop de la Rambla, al Raval. Quan Zúñiga ve amb l'ordre de detenció, don José deixa escapar la cigarrera segons el convingut. El sergent és arrestat per la seva falta al deure.

ACTE II

Una taverna del Raval, la de Lillas Pastia.

Lloc freqüentat per Carmen i els seus companys estraperlistes. Hi ha molta animació i alegria. Juntament amb Frasquita i Mercedes, Carmen canta i balla per als assistents, informant-se pel capità Zúñiga que José ha complert la seva condemna i ha quedat lliure. Escamillo, valerós i temerari torero, fa la seva entrada triomfal a la taverna.

Ell també és un dels pretendents de Carmen, però ella té per a ell, com per al capità Zúñiga, una sola paraula, "esperar".

Mentre els assistents se'n van, entren dos estraperlistes, Dancaire i Remendado, fugint de la guàrdia civil, per "negociar" amb Carmen, Mercedes i Frasquita sobre els seus "negocis". Junts distreuen els policies per poder-se alliberar d'ells i poder fer l'estraperlo sense ser detinguts.

Tots estan confabulats, excepte Carmen, que inicialment dubta de les condicions del "negoci" i té dubtes amb don José, que l'ha alliberada de la presó.

Els astuts lladres tenen una bona idea perquè Carmen s'uneixi definitivament a la seva causa, persuadir don José quan arribi a la taverna de desertar i unir-se a la seva colla, ja que pels seus coneixements segurament serà un magnífic aliat en les seves expedicions de contraban.

Carmen ho intentarà, primer farà que don José juri el seu amor, després ballarà per a ell i després el retindrà astutament quan soni la retirada des del quartel. José s'inquieta perquè Carmen posa en dubte el seu amor quan ell vol tornar a les seves obligacions, don José s'explica i li confessa de nou el seu apassionat amor. En va, ja que ella l'insta a romandre amb ella o allunyar-se'n per sempre.

ACTE III

A les muntanyes de Montjuïc o Collserola o qualsevol lloc de camí cap a la frontera.

Els estraperlistes i altres emigrants s'han aturat per a un breu descans.

José ha de vigilar les mercaderies mentre els altres esbrinen si el camí està lliure. Carmen, que pregunta a les cartes la seva sort, aborreix a don José, ella amb qui somia és amb el torero Escamillo. Les cartes tenen raó quan, de qualsevol manera que les posi, sempre anuncien la mort?

Els contrabandistes continuen la seva ruta: només José queda vigilant.

Apareix Micaela, enviada per la mare per buscar a don José perquè l'acompanyi a casa la mare, que està malalta de mort. Llavors, Escamillo, el famós torero, arriba a la muntanya dels contrabandistes, sense previ avís, per visitar la seva estimada, i sense saber que davant seu té a un enfadat don José, li narra amb jactància la seva aventura amb la bella i inconscient dona.

Només la reacció dels estraperlistes que hi ha per la muntanya impedeix que un furibund don José acabi amb la vida del sorprès torero. Escamillo continua sense entendre la reacció de don José i, abans de marxar, convida a Carmen i als estraperlistes a la seva propera corrida a la plaça de les Arenes de la Ciutat Comtal. Quan tots anaven a continuar el seu camí, Micaela li demana a don José que se'n vagi amb ella al poble per veure a la seva mare moribunda. Carmen aconsella amb to burleta a don José que se'n vagi, que ella no vol res amb ell, i don José, veient-se humiliat, la maleeix abans de prendre el seu camí juntament amb Micaela i de jurar-li que es tornaran a veure les cares...

ACTE IV

Plaça de toros de Las Arenas

Una immensa multitud espera “el paseillo” dels toreros. Entren les quadrilles i el poble aclama amb entusiasme a Escamillo, Carmen l'acompanya fins al ruedo. Es casaran. Ara estima al torero i no té en compte les advertències de les seves amigues i les amenaces de don José. Però quan es dirigeixen a la plaça, on la lidia ja ha començat, José li talla el pas, li demana que es decideixi, per última vegada li suplica el seu amor, conjura la seva fidelitat i li recorda temps passats. En va.

Carmen ja ha pres una decisió: Ser lliure o morir. I mentre llença als peus de José l'anell que un dia aquest li havia donat com a prova del seu amor, José arremet desesperat contra ella amb la intenció de matar-la en el precís moment en què el poble aclama a la plaça, amb entusiasme, al victoriós Escamillo.

Don José, un més dels qui creuen que les dones són objectes de la seva propietat, un altre dels que pensen, que la poden matar perquè era seva.

Què passarà amb José?

NOTES DEL DIRECTOR

La vaig matar perquè era meva. Crònica d'un crim de violència de gènere.

Amarga i sinistra, exempta d'anacronismes que la puguin relegar a la condició de costumista, la nostra Carmen vol ser la crònica d'un homicidi, de l'assassinat violent d'una dona.

Robada a la imatgeria de Luís Buñuel, la "mise-en escène" es nodreix del xerès agre dels "tablaos" de les Rambles i de la fragància de taronges i de mar que té el regust amarg de l'absenta dels prostíbuls de Barcelona, port de contraban i d'esclaus d'una misèria secular més intensa encara durant la dictadura del general Franco.

La Barcelona més sòrdida dels anys seixanta és el dèdal on transiten una prostituta tenyida de ros, un torero ascendit a la categoria de Déu i un pobre guàrdia civil borratxo i ranquejant invàlid de guerra.

Carmen i Escamillo són l'al·legoria involuntària i premonitòria de Manolete i Lupe Sino: el torero més gran de tots els temps i la seva experimentada amiga. Lupe Sino, una dona de passat inconfessable, injuriada públicament per la mare del torero i escarnida per l'opinió pública en general. A Lupe l'ajusticien mediàticament fins a convertir la seva vida en un nyap. La luxúria de l'aroma d'un cigar confon, tot sovint, el perfum acre de la sang del brau que agonitza agenollat "en el ruedo".

L'analogia entre els sentiments que l'assassinat de Carmen a mans de don José ha suscitat al llarg de la història i el linxament mediàtic al qual la premsa sotmetria Lupe Sino després de mort Manolete el 1947, resulta sorprenent i prodigiosa. Corroborant la moral imperant a l'època, la crònica de successos justificaria el crim titllant-lo de vindicatiu i merescut en considerar la condició moral de Carmen i l'animadversió general que suscitava el seu comportament, el seu hipotètic llibertinatge i la seva relació desclassada amb el conspicu matador. En aquesta concepció esperpèntica i dantesca, centrada en la tragèdia de la dona, la figura de don José i d'Escamillo ha de resultar ridículament insignificant. De no haver-los separat els avatars de la fortuna, Escamillo i Don José, haurien compartit sort i destí; són idèntica criatura: cara i creu de la mateixa moneda. Als anys seixanta els fills de l'Espanya profunda somniaven a ser toreros de rang. Els milions i milions d'adolescents que no aconseguien materialitzar la glòria, podien optar entre emigrar a l'estranger, si volien prosperar, o fer-se membres del cos de la Guardia Civil, fundada pel Duc d'Ahumada, el 1844 —pocs mesos abans que Merimée posés fi al manuscrit— precisament per mirar de foragitar els gitanos, contrabandistes i bandolers que habiten la partitura de Bizet. Carmen és una metàfora taurina de la lídia entre don José —"un napbuf que es troba gran perquè aconseguix escopir molt lluny"— i le diable qui tente au paradís: Carmen cobejosa, intel·ligent i lliure al preu més alt, ruborosa com una Verge perfumada.

CURRÍCULUMS

Xavier Puig
director musical

Inicia els seus estudis de direcció d'orquestra amb el mestre Salvador Mas al Conservatori Superior de Barcelona (1994-95) i al Wiener Meisterkurs de Viena (1999). El 1999 ingressa a la Universitat de Musik und Darstellende Kunst de Viena, on cursa durant 3 anys el màster de Musikleitung (direcció musical) a l'especialitat de direcció d'orquestra.

Va ser guardonat amb l'Erste Diplom per Leopold Hager, Yuji Yuassa, Günther Theuring i Howard Arman entre uns altres. El març del 2001 va obtenir l'Erste Diplom d'aquest prestigiós centre. El març de 2002 va guanyar el concurs convocat per cobrir la plaça de Director Assistent de la JONDE (Joven Orquestra Nacional d'Espanya), ja que va ocupar fins al 2004, i amb la qual va oferir concerts al prestigiós festival alemany de Schleswig-Holstein i al Konzerthaus de Berlín, així com a l'Auditori de León. Posteriorment (2005) va dirigir la JONDE en un enregistrament de música espanyola, amb obres d'Esplà i Gómez. El juliol del 2003 va guanyar el concurs per cobrir la plaça de Director Assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i l'Orquestra Nacional de Catalunya (OBC), ja que va ocupar fins al juliol del 2005, i amb què va dirigir diversos programes amb obres de Mozart, Txaiovski i Britten.

Des del 2018 és director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, amb qui dirigeix anualment la Gira de Setmana Santa que porta el repertori simfònic-coral per tot el territori des del 2012. També des del 2018 és Director Titular del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, amb qui ha recuperat nombrosos patrimonis coral catalans. També dirigeix des de 2002 l'Orquestra de Girona i el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida, amb els quals ha dut a terme diversos projectes de recuperació de la cançó popular.

Al repertori operístic ha dirigit el cicle Òpera a Catalunya dels Amics de l'Òpera de Sabadell i el cicle Òpera al Palau. Ha estat director convidat de l'Orquestra Nacional d'Espanya (ONE), l'Orquestra i Cor de RTVE, l'Orquestra Simfònica de Navarra, l'Orquestra de Granada, l'Orquestra Nacional Clàssica d'Andorra, l'Orquestra de Còrdova, l'Orquestra Barroca Catalana, el conjunt "Kaleidoscop de de Lleida, l'Orquestra Camerata XXI de Tarragona, l'Orquestra Camera Musicae, la Camerata Eduard Toldrà, el Lleidart Ensemble, i manté un vincle estret amb l'Orquestra Terrassa48, amb la qual interpreta les simfonies completes de Beethoven. A nivell pedagògic, és professor d'orquestra i direcció a l'Esmuc (Escola Superior de Música de Catalunya). Ha estat director convidat en orquestres joves, com la JORCAM (Jove Orquestra de la Comunitat de Madrid), les orquestres dels Conservatoris de Canàries, Musikene, Badajoz i Tarragona, així com a la Trobada de Joves Orquestres d'Igualada, o la Jove Orquestra de la Diputació de Tarragona.

Va ser director artístic de les 6 primeres edicions del Festival de Pasqua de Cervera, dedicat a la música clàssica catalana, que va fundar el 2011.

Juntament amb la direcció del concert de l'11 de setembre, ha destacat en la recuperació i la promoció de la música d'autors catalans.

Jaume Villanueva *posada en escena*

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, és director i dramaturg; actor, ajustador i director de doblatge; i director i guionista de ràdio i televisió. Va debutar com a director el 1982 amb *Zoo Story*, d'Edward Albee, traduïda per Terenci Moix.

Aquest mateix any va guanyar el Premi Nacional Adrià Gual al millor projecte de direcció per *La desaparegut de Wendy*, de Josep M. Benet i Jornet, protagonitzada per Martí Galindo i Loles León, un gran èxit de públic i crítica a Madrid i Barcelona. Incapaç d'idear cap estratègia mercenària que el fes prosperar, només dirigeix quan se sent implicat íntimament en les obres que l'apassionen. *Amor a mitges*, d'Allan Aikbourn; *El supervivent*, de Manuel Vázquez Montalbán; *La veu humana*, de Jean Cocteau; *Carpa Barcelona* (que va dirigir per encàrrec de Mario Gas per a l'Olimpíada Cultural); *Tirant el Blanc*; *1789, La Revolució*, per a Catalunya Ràdio, són alguns dels seus muntatges més personals. El 2005, gràcies a la inoblidable amistat de J. Arias Velasco, va fundar Octubre Teatral, potser l'escenari més brillant de la seva controvertida carrera teatral. Amb *Belisa*, de Federico G. Lorca, que li va valer una nominació com a Millor Director Visitant per l'Associació de Crítics d'Espectacles de Nova York (ACE); després d'una aclamada gira nacional i una brillant temporada al Teatro Español, l'obra realitza una extensa gira internacional; cal destacar l'extraordinària acollida a teatres dels Estats Units i Mèxic, on va inaugurar el Festival Cervantino.

El plor, una altra obra de Lorca representada en teatres tan emblemàtics com El Carnival de Miami, La Barraca de Lisboa, Teatre Poliorama de Barcelona, o el Teatre Espanyol de Madrid on va tenir una brillant temporada; aclamada unànimement pel públic i la crítica internacional, ha estat finalista dels Premis Max (2009 i 2010).

La Vampira del Raval de José Arias Velasco amb música d'Albert Guinovart, un dels espectacles més estimats pel públic barceloní, va guanyar cinc premis Butaca i un Max a la millor composició musical. El Romanç de Curro el Pam, concebut a partir de la cançó de Serrat; un retrat de la Barcelona xarrega immigrant és el seu espectacle més insòlit: estrenat al Festival Grec de Barcelona, amb Nacho Blanco, Quiqui Morente i Antonio Canales, considerat, entre els experts, un dels millors musicals flamencs de tots els temps, tanca, per ara, el camí d'Octubre Teatral. Fundador d'Òpera Popular de Barcelona, gràcies a Cristina Raventós, actualment posa en escena òperes amb total felicitat.

Orquestra de Cambra Terrassa 48

Fundat en la seva forma i filosofia actual l'any 2000, el conjunt ha donat un gran impuls i difusió de la formació musical per a orquestres de corda amb programes que combinen gran investigació i proximitat.

OCT48 ha realitzat concerts per tot Catalunya i Espanya, ha col·laborat en importants produccions simfòniques i corals i ha realitzat enregistraments per als segells Ars Harmònica, Ma de Guido, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i el Centre Robert Gerhard.

Amb l'objectiu de fomentar el coneixement i l'afició per la música clàssica entre els més joves, OCT48 ha dut a terme nombroses iniciatives pedagògiques, entre les quals destaquen el seu treball directe en el projecte d'assaig obert i els espectacles infantils propis Telemann i la història de Don Quixot; “El botó de Haendel”; “Popoff, un compositor despistat” i “Els quadres de Hartmann”, que s'han programat a sales de tot Catalunya.

També destaquen col·laboracions amb directors com L. Heltay, J. Vila, M. Barrera, X. Puig, M. Thomas, B. Sargent, G. Comellas o J. Prats; solistes amb M. Pintó, G. Claret, J. Domènech, D. Ligorio, V. Bronevetsky, M. Hinojosa, A. Pillai, A. Ventura, J. Palomares, I. Monar, A. Malikian, C. Arimany, D. Brlek. o K. Glesteen i grups com la Coral Cantiga, la Coral Sant Jordi, la Coral Enric Granados, la Coral de Cambra de l'Orquestra Catalana o Kimbala Percussions, entre moltes altres.

Quim Térmens concertino

L'OCT48 està dirigida des del violí per Quim Térmens, músic sabadellenc que va rebre la seva primera formació de violí amb Ofelia Rodrigo i posteriorment va estudiar amb el violinista i professor Gonçal Comellas amb qui va rebre la seva formació musical i va completar els estudis superiors.

També ha rebut classes magistrals dels violinistes Arkadi Futer i Michel Barta. Ha estat guardonat, entre d'altres, amb el Primer Premi de les Arts (a l'apartat de música del segle XX, Premi Xavier Montsalvatge) que concedeix la Generalitat de Catalunya. Durant la seva trajectòria ha promogut la difusió i el coneixement de les obres escrites per a corda i actualment és un referent en aquest àmbit. Ha estat membre de l'Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana i de l'Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Actualment desenvolupa la seva tasca més camerística al projecte Arcattia amb concerts per tot el país i Costa Rica i ha estat guardonat, entre d'altres, amb el Premi Xavier Montsalvatge. Autor de diversos espectacles infantils com Popoff, un compositor despistat, Els quadres de Hartmann, Històries de Tumbuktú, El botó de Haendel i Telemann i la història del Quixot; també és autor de diverses composicions per a orquestres de corda d'estudiants.

A l'àmbit de la docència s'ha format amb personalitats com Sheila Nelson, Vaartan Manoogian i Mimi Zweig i és autor de diversos espectacles infantils.

Imparteix docència al Conservatori Superior de Música de Vic com a professor de violí i director de les seves orquestres de corda. Ha estat convidat a impartir conferències sobre pedagogia, com a jurat de concursos instrumentals i de cambra, com a director de trobades d'orquestres joves i com a professor de violí al Curs Internacional de Música del Principat d'Andorra. Actualment també és director artístic del Festival BBVA de Música Religiosa de Vic.

Pablo Morales director del cor

Nascut a Barcelona, inicia la seva formació musical a l'Escolania de Montserrat, on inicia els estudis de cant, piano i oboè. Estudia direcció d'orquestra al Conservatori Superior del País Basc (Musikene). Els seus professors de direcció han estat Xavier Puig, Arturo Tamayo i Jon Malaxetxebarria.

Durant els seus anys de formació, ha format part de nombrosos cors, com el Cor Jove Nacional de Catalunya, l'Orfeó Donostiarra, el Cor de l'Òpera de Bilbao, el Conductus Ensemble o el Bach Collegium Barcelona. Durant aquest temps, ha tingut l'oportunitat d'aprendre dels millors directors internacionals, cantant sota la direcció de Simon Rattle o Tugan Sokiev, entre d'altres. També ha treballat sota la direcció de grans directors catalans com ara Salvador Mas, Josep Pons, Manel Valdivieso o Lluís Vilamajó.

La seva formació destaca pel mestratge del repetidor i entrenador vocal Maciej Pikulski, que el va formar al treball operístic amb cantants i en les qüestions específiques d'aquesta professió.

Com a part de la seva formació, va col·laborar com a pianista repetidor en produccions d'òpera del conservatori, aprenent de forma pràctica el procés de construcció dramàtica i direcció escènica.

Actualment és codirector juntament amb Miquel Villalba del Cor de l'Òpera Popular de Barcelona. També és director del cor femení Exaudio, d'Igualada, i del Cor Ecumènic de Barcelona. Ha estat director adjunt de la Jove Orquestra Simfònica del Vallès.

Montse Miralles *disseny de vestuari*

27/03/1956 - 13/03/2024. Responsable de vestuari de l'empresa familiar Rafató Teatre. Ha estudiat amb Carlo Gandolfo, John Strasberg, James de Paul, Dominique de Fazio, Bob MacAndrew, Eduardo Daulte. Dicció i vers amb: Esteve Polls i Salvador Oliva. Tècnica Meisner amb Javier Galito-Cava. Mestre de Música de Cambra (Luis Gimeno, Carlos Manzanares, Carmen Utrilla i Laura Caballero). Veu, cant i música al Conservatori del Liceu, Alfons Miró, Lúdia González, Hellen Gallagher, Paul Farrington (Voice Craft), Cristine Aidaire (Met. Linklater), Coralina Paloma. En teatre l'hem vist a Testimoni de càrrec (Teatre del Raval), Somni d'una nit d'estiu (Nau Ivanow), La nota del senyor Esteve (T. Romea), El violinista a la teulada (Madrid i Barcelona), La dama enamorada (T. Lliure), A la foscor ardent (Mèxic, Israel, Ram de Mar (TNC), El ventall de Lady Windermeer (TNC). En cinema i televisió: Hereus de la terra, Tros, Acàcies 38, Explica'm, Com si fos ahir, Cites, Polseres vermelles, Operació Malaya, La que s'acosta, Hospital Central, Porca Misèria, Vent del Pla, De moda, Transfuga, La Mary, Laberint d'ombres, Maki Navaja, vostè, La nota del senyor Esteve, El planeta imaginari, Doctor Caparrós, Secta sinistra, Inclinació sexual al nu, Gossos de carrer II, Els somnis humits de Patrícia, Jugant a pare, Els binguers, En quin embolic m'han ficat. Actriu, directora i adaptadora de diàlegs en doblatge. També ha prestat la veu a relats i anuncis publicitaris.

Caitlin Redding
mezzosoprano
Carmen

Des que es va graduar a la Juilliard School (Master of Opera), Caitlin ha estat molt sol·licitada com a intèrpret de música clàssica i contemporània en escenaris nord-americans i europeus. Entre les seves aclamades interpretacions s'inclouen Carmen (Carmen), Charlotte (Werther), Komponist (Ariadne auf Naxos), Angelina (La Cenerentola), Dorabella (Così fan tutte) i Cherubino (Le nozze di Figaro) a Hamburg, Berlín, Praga, Grècia i Nova York. En els últims anys s'ha centrat en la música experimental i la interpretació contemporània, incloent obres com Perception de Gubaidulina, Die Wahre Geschichte von King Kong (estrena al Magdeburg Theatre), Rèquiem de John Ritter, Animus II de Jakob Druckman, River of Life Songbook de George Crumb el Nuremberg Serenadenhof amb l'Orquestra Simfònica de Nuremberg, Alice Tully Hall (Lincoln Center, Nova York), així com a l'Smetana Hall (Praga), Megaron Mousikis (Atenes) i Berliner Festspielhaus. Com a cantant acrobàtica, les seves primeres produccions de trapezi van començar amb la compositora Chloe Charody (noves òperes circenses rodades a Berlín i el Regne Unit). Les properes obres escrites per a ella com a cantant acrobàtica (Truth in the Cage i The Devil's Tiger) s'estrenaran a Berlín el 2023 i a Austràlia el 2024. Caitlin també forma part de la comunitat de discapacitats (té paràlisi d'Erb al braç i viola drets).

Arturo Garralón
tenor
Don José

Estudia amb el tenor Francisco Ortiz, es perfecciona vocalment amb el tenor Jaume Aragall i realitza diferents masterclasses amb la soprano Montserrat Caballé.

Ha treballat amb directors del calibre de Jesús López Cobos, Helmuth Rilling, Miquel Ortega, Albert Zedda, Làzló Heltai, Jordi Casas, Khamal Kan i molts altres.

Guanyadora del Premi Especial del Jurat (Beca de l'Escola Nacional d'Art Líric d'Ossimo) al IV concurs Francisca Quart de Palma de Mallorca.

A l'àmbit sacre ha interpretat el Rèquiem i la Gran Missa en do menor de Mozart, la Missa de Sant Nicolau de Haydn, el Messies d'Handell, el Gran Miserere d'Eslava, el Rèquiem, la Missa Criolla de Verdi i El nostre Nadal d'Ariel Ramírez, entre d'altres.

En el secular field, he played the most significant rols of his string, highlighting: Alfredo (Traviata), Tamino (Magic Flute), Rodolfo (La Bohème), Jorge (Marina), Ducca (Rigoletto), Don José (Carmen), Mario Cavaradossi (Tosca), a: na), Gustavo (Gavilanes), Roberto (Bohemis), Rafael (Dolorosa), Fernando Soler (Donya Francisquita), etc.

El 2014 va debutar al Gran Teatre Nacional de Lima, al costat del Cor Nacional del Perú i la Simfònica de Lima.

En l'àmbit dels musicals, ha interpretat Ubaldo Piangi a El Fantasma de l'Òpera a Sevilla, Madrid i Starlite – Marbella.

El 2023 i el 2024 interpretarà el Gran Miserere d'Eslava a la Catedral de Sevilla, cita que repetirà el 2025.

Joan G. Gomà
bariton
Escamillo

Va estudiar al Barcelona Opera Studio, Amics Opera Sabadell i Acadèmia Savall. Ha rebut classes de cant de Montserrat Caballé, Jaume Aragall, Isabel Penagos, Carles Chausson, Fiorenza Cedolins, Raquel Pierotti, Francesca Roig, Roberto Accurso i Maria Gallego.

Va interpretar els papers operístics de Papageno (La flauta màgica), Giorgio Germont (Traviata), Marcello (Bohème), Belcore (Elisir d'Amore), Escamillo (Carmen), Sílvio (I Pagliacci). A Zarsuela va interpretar els papers principals de Luisa Fernanda, la Llegenda del Petó, la de la Mà de Roses, la del Subsòl de la Vinya, Katuska. Pel que fa a oratoris i cantates; Messies de Handel, Passió segons Sant Mateu de Bach, Carmina Burana d'Orff, Oratoris Nadal de Saint Saens, Petita Missa Solemne de Rossini, Rèquiem de Fauré. Ha treballat amb La Fura dels Baus i Commendiants. Premiat amb el 3er premi al concurs Mirabent Magrans 2012, 3er premi masculí al Concurs de Cant de Logronyo 2011, va ser un dels guanyadors del XIV Concurs Mirna Lacambra 2010. Ha cantat al Gran Teatre del Liceu, Deutsches Nationaltheater i Statmaestra, Wemar Park i Staatmaestra, Wemar Maestra, Wemar Maestra, Wemar Maestra.

Mireia Dolç
soprano
Micaela

Nascuda a Barcelona, Mireia Dolç comença els seus estudis amb el seu pare, Xavier Dolç, i amb els mestres M. À. Miró, J. Sirena, E. Jávega, M. Aparici, E. Giménez, D. Muñoz i F. Roig. També estudia al Col·legi de Teatre de Barcelona amb P. Gadish, M. Miralles, O. Mas, J. Vidal i D. Livermore. Més tard, es continua formant amb els mestres P. Domingo, C. Gallardo-Domâs, E. LLoris, A. L. Chova, i R. Vignyoles. Ha treballat amb la companyia de José Luís Moreno al Teatro de la Latina i a Las Ventas de Madrid, als musicals Mar i Cel, Scaramouche, La Botiga dels Horrors, Flor de Nit, El Mikado o Els Pirates, i en diverses òperes com Rigoletto, Maruxa Don Gil de Alcalá i Carmen. Ha participat en diversos concerts del Rèquiem de Mozart i del I Rèquiem d'A. Guinovart sota la batuta del director Xavier Puig.

Actualment treballa com a reforç del cor del Gran Teatre del Liceu.

Adrià Mas
tenor
Remendado

Es va formar en art dramàtic a l'Escola Superior de Teatre de Barcelona. Es va llicenciar al Conservatori Superior de Batxillerat de Barcelona en cant líric sota la tutela de la soprano Elena Copons. Entre les seves experiències professionals destaquen: La Petite Messe Solennelle de Rossini, La Missa de la Coronació de Mozart, La traviata, interpretant el paper de Gastone, Suite de mi mateix de Raquel G. Tomàs, estrenada a l'Auditori de Barcelona, i la missa Harmonimesse de F.J. Haydn, presentada al Festival d'Òpera de Vila-real, entre d'altres. Actualment, continua perfeccionant-se amb el mestre Eduard Giménez i la pianista Marta Pujol.

Alejandro Chelet
baríton
Dancaire

Alejandro Chelet va néixer a la Pobla de Vallbona (València). Es va llicenciar al Conservatori Municipal de Música de Barcelona, obtenint el títol de Menció Honorífica a l'especialitat de cant.

El 2021 va ser premiat a la XXV Edició del Curs de Professionalització de l'Escola d'Òpera de Sabadell de l'òpera El barber de Sevilla de G. Rossini.

Com a solista ha interpretat Dr. Bartolo a Il Barbiere di Siviglia amb LG Artist Management en gira per Espanya.

Recentment va interpretar Il Comissari Imperiale a Madama Butterfly de G. Puccini en una producció de la Fundació Òpera Catalunya.

Barone Douphol també va debutar a l'òpera La Traviata i Dancaire i Morales a l'òpera Carmen al Palau de la Música Catalana.

Alba M. Nieto
soprano
Frasquita

És llicenciada en Interpretació de Música Clàssica i Contemporània, especialitat Canto Líric, pel Conservatori Superior del Liceu (2019), sota la docència d'Eduard Giménez. Ha rebut classes de grans mestres com Raúl Giménez, Fiorenza Cedolins, Cynthia Sanner, Jose Miguel Pérez-Sierra, Lorraine Nubar, Kurt Widmer, Mariella Devia o Lisette Oropesa...

Entre molts altres treballs previs, el desembre de 2023 va debutar com a solista al Gran Teatre del Liceu, i aquest mateix any 2024 va debutar com a solista al Teatro Real interpretant, en tots dos teatres, diverses àries i conjunts d'òpera i oratori, en un concert dedicat íntegrament a Mozart. Aquest mes de setembre va estrenar el rol d'Eurídice de l'òpera Orfeu ed Euridice (C.W. Gluck) a l'Auditori Municipal de Terrassa amb l'orquestra Terrassa 48 amb l'Òpera Popular de Barcelona.

María Jurado
mezzosoprano
Mercedes

Va estudiar cant al Conservatori del Liceu de Barcelona. És mezzosoprano i violoncel·lista destacada per les seves interpretacions en rols com: Dorabella a 'Cosi fan tutte' de W. A. Mozart, Cherubino a 'Le Nozze di Figaro', 3a Dama i 3a Knabe a 'La flauta màgica' de W. A. ' ' d'E. Humperdinck. Ha actuat per tot el món, incloent als Estats Units, Cuba, Mèxic, Islàndia, Grècia, Itàlia i Espanya. S'ha format amb prestigiosos mestres com Kurt Widmer, Lorraine Nubar, Cynthia Sanner, Ketevan Kemoklitze, Alexia Voulgaridou, Eric Halfvarson, Michelle Breedt, Mariella Debia, entre d'altres.

Danil Saifullin

baix

Zuñiga

Nascut en una família de músics professionals, va començar a estudiar música als 5 anys. Als 9 anys, sent estudiant d'una escola de música, Danil va guanyar el concurs regional de cant solista per a joves cantants. A partir d'aquell moment va començar la seva carrera com a artista.

El 2001, Danil es va traslladar a Barcelona i va continuar els seus estudis superiors de piano i cant al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Durant els seus estudis, va treballar al mateix conservatori com a pianista de repertori per a cantants.

Del 2005 al 2009 va realitzar un curs de postgrau de cant a Moscou amb els grans representants de l'escola d'òpera russa Svetlana Nesterenko, Liubov Kazarnovskaya i Ruben Lisitsian.

El 2014 va fer el seu debut operístic amb el paper d'Aleko a l'òpera Aleko de Rachmaninov amb la Filharmònica de Tomsk (Rússia).

El 2018 va ser convidat a l'Òpera de Sabadell (Espanya) per interpretar el paper d'Il Gran Inquisitore a l'òpera Don Carlo de Verdi. Amb aquest espectacle va fer una gira per 11 ciutats de Catalunya amb gran èxit i crítiques favorables.

Des del 2018 treballa com a solista a les òperes del Palau de la Música Catalana (Barcelona). Ha interpretat en múltiples ocasions papers a les òperes La flauta màgica de Mozart (Zarastro), Carme de Bizet (Escamili), La Bohème de Puccini (Colline), La Traviata de Verdi (Dr. Grenville i Marchese). El 2025 debutarà amb l'Òpera Popular de Barcelona al paper de Dulcamara.

Jordi Ferrer
baríton
Morales

Va néixer a Barcelona el 1989. Llicenciat al Conservatori Superior del Liceu, va completar els seus estudis amb el baix baríton Carlos Chausson. Ha rebut classes de prestigiosos mestres com Nelly Miricioiu i Alessandro Corbelli. Actualment continua la seva formació de perfeccionament amb els mestres Carlos Chausson i Marta Pujol. És membre de la formació vocal “Quintet Momentum” amb què col·labora habitualment i membre de diversos cors. Com a membre del cor d'òpera de la Fundació Òpera de Catalunya, ha interpretat petits papers durant les darreres temporades i també ha estrenat el paper de Dancaïro a l'òpera Carmen al Palau de la Música Catalana.

ESPECTACLES D'ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

Al Palau de la Música Catalana *Temporada 2024-2025:*

Carmen, de G. Bizet

14/09/2024 - 18 h.

21/06/2025 - 20 h.

Orfeo ed Euridice, de G.W. Gluck

26/09/2024 - 20 h.

La traviata, G. Verdi

02/11/2024 - 18 h.

31/01/2025 - 20 h.

22/02/2025 - 19 h.

05/03/2025 - 18 h.

La flauta màgica, W.A. Mozart

01/06/2025 - 18 h.

L'elisir d'amore, G. Donizetti

01/12/2025 - 18 h.

22/03/2025 - 18 h.

*En gira**

Orfeo ed Euridice, G. Gluck

La flauta màgica, W.A. Mozart

Carmen, G. Bizet

La traviata, G. Verdi

L'elisir d'amore, G. Donizetti

Requiem, W.A. Mozart, Joan Magriñá in memoriam

Orquesta de guitarras de Barcelona

Homenaje a Paco de Lucía

*Pregunta'ns dates i formats:

hola@operapopulardebarcelona.cat

SEGUEIX-NOS

Fes clic o escaneja el codi QR
i deixa'ns la teva ressenya a Google

Segueix-nos!

Visita'ns:

www.operapopulardebarcelona.org